17 — Doménový systém

- **DNS** (Domain Name System) je hierarchický systém doménových jmen, který je realizován **servery DNS** a **protokolem stejného jména**, kterým si vyměňují informace.
- **hlavním úkolem:** jsou vzájemné převody doménových jmen a IP adres uzlů sítě.
- **další funkce:** např. pro elektronickou poštu

Motivace - proč DNS?
V dnešních sítích se převážně používá adresovaní na bázi IP adres. Tyto jsou obtížně zapamatovatelné a s příchodem IPv6 je zapamatování adresy nemyslitelné. Proto se začal vytvářet soubor HOSTS (ve světě UN*Xu zpravidla /etc/hosts), který obsahoval jednoduchou "databázi" názvů strojů a IP adres ve formatu IPadresa FQDN hostname. Toto řesení samozřejmě nemohlo plnohodnotne fungovat, protože databáze se musela často aktualizovat a distribuovat mezi kazdý stroj, což bylo velmi náročné na kapacitu sítě a úsilí správců. Velký rozvoj Internetu a sití obecně si vyžádal vyřešení tohoto problému, čímž byl systém DNS.

Jak to funguje?
Systém DNS je celosvětová distribuovaná databáze umožnující přeložit adresu v doménovém tvaru na odpovídající IP adresu a doručování pošty. Princip fugování je následující: klient se zeptá na překlad primárního DNS serveru pro sít v níž je připojen(pokud ten není dostupný, tak sekundárního, dalsího sekundárního...), a ten pokud má v záznamech tak údaj poskytne a pod ne, tak se sám zeptá jiného serveru, který je v hierarchii DNS výše, ten se může také zeptat výše, atd. Nejvýše se dotaz může dostat k ROOT-DNS serveru. (Těchto serverů je na světě 13 a tvoří kořen hierarchie DNS.) Při spravne odpovedi od nadřazeného serveru si kazdy server muze kešovat informace, ktere poskytuje klientum, cím se urychlí dalsí dotazy. Doba, po jakou se muze informace kešovat je jednoznačne dána v konfiruraci serveru, ktery odpovedel. Nastavení klienta v linuxu(resolveru) je uloženo v souboru /etc/resolv.conf.

Bezpečnost
Zakladem bezpecnosti je NEMÍT server bežící se superuživatelskými právy. Dalším stupněm bezpečnosti je tzv. Chrootovane prostředí. Jedna se o změněný root adresář, takže pokud dojde k ovládnutí procesu DNS serveru, pak ovládnutí celého stroje je složitejší a náročnější na útočníka. Základem je vytvoření adresáře např. /chroot do kterého nakopírujeme soubory potřebné k běhu bindu a to tak, že respektujeme cesty např. /etc/named.conf nakopírujeme do /chroot/etc/named.conf. Dále je potřeba nakopírovat knihovny nutné pro běh programu (zjistíme ldconfig -r /chroot/named), musíme také vytvořit zařízení /chroot/dev/null. Běh bindu v chrootovaném prostředí nemůže zabránit všem bezpecnostním problémům, nicméně omezí rizika na minimum. Skutečností je, že většina útoků na www je realizována změnou dns záznamů.